

Lépcsőt hágni

2009 május 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Nem a sok lépcső miatt dobog a szívünk, amikor Gyimesbükk határában felmegyünk az elpusztult erdő (vagy vár) romjaihoz. Hanem azért, mert ott állunk a történelmi Magyarország határán, ahol a Tatros vize folyik. E vidék bemutatásához Orbán Balázshoz fordultam segítségért. „Közép-Gyimes-Lok végénél a völgyben néhány óriás nagyságú bükkfa magasul fel; e fának nagyrészt kiszáradt ágai mint az egykori gazdag tenyészet rémes csontvázai merednek fel, míg a körülök lévő sok csonka csutkó (kivágott fák törzsalja) mutatja, hogy itt nem régen bükkrengeteg volt, mely az itt kezdődött Gyimes Bükknek nevét adta. A háttérben felötlök a Hosszúhavas és a magas Bálványos. (A népmonda Bálványosnak nevét onnan származtatja, hogy a csíki székelységnek kereszttyénségét idegenkedő része ottan áldozott Hadúrnak.)

Gyimesbükknél a Tatros völgye újból irányt változtat, a mennyiben délre kanyarodik a már itt tekintélyes folyóvá fejlődött Tatros, ez irányban foly az ide még közel 1 mérföld távolra fekvő gyimesi várnig, mely éppen a határszélen, az Áldomásmező közelében van. (...)

Efelett várrom alakját utánzó sziklacsúcs, a Kőr vagy Kőcsup emeli fel szeszélyes szirtbástyáit, melyet mi még egészen közeli is lovagvárnak hittünk. A Kőcsuptól éles sziklagerincz nyúlik le egészen a Tatros völgyéig, ennek – a völgyet összeszorító – magas, meredek előfokán van egy szép fekvésű erdő (Blockhaus), mely feltehetőleg a régi Gyimes vára helyén fekszik, s annak romjaiból épült. Ezen erdőhöz 134 lépdés fedett folyosó vezet meredeken.

A túloldalon szintén erdőtített előfok szökell el; ezek annyira elzárják a völgyet, hogy a Tatrosnak alig marad keskeny, szikla szegélyezte mederhely. A vámhivatal épületei és a szerény kis kápolna ezen bal oldali előhegy oldalának egy mélyületében vannak elrejtve. Ezen hadtanilag igen erős, könnyen védhető pont igen festői képet ad. Egy karózat (pallisade) zárja át a leírt erdők közt a Tatros szűk völgymedrét; ezen gyenge kertelésen túl már Moldova határa kezdődik” – zárja könyvében a Gyimesbükk bemutatásáról szóló fejezetet Orbán Balázs. De nem mulasztja el, hogy még valami fontosról szóljon: „A gyimesi vámon túl utazni a végett, hogy a Moldovában lakó, oda nem messze lévő csángó testvéreinket meglátogassam, édes vágya volt lelkennek, de a rossz idő s a megnőtt vizek miatt fennakadt közlekedés azt elnapoltatták jobb időkre...”

Így voltam én is, amikor baráti tanácsra sokáig nem mentem be Moldvába, nehogy bajt hozzak azokra, akiket meglátogatok. Ezért majd mindig itt ért véget az utam, s ez stílusos is volt, hisz itt ér véget a történelmi Magyarország is. (Bár a települést 1952-ben politikai okból már az odaíti Bákó megyéhez csatolták.)

Móser Zoltán, mno

Ajánló